

TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785 • E-MAIL tomas@pecina.cz

---

Okresní soud v Příbrami

Milínská 167
261 28 Příbram III

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Václav Šroub**
R-1 Black Point C-127
Powell River, B.C.
V8A 4Z2
Kanada

Zastoupen: Tomášem Pecinou
Slezská 56
120 00 Praha 2

Žalovaná: **Česká republika**

Jednající: **Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových**
Rašínovo náměstí 390/42
128 00 Praha 2
IČ: 69797111

Žaloba

o určení vlastnictví

podaná podle ustanovení § 80 písm. c) občanského soudního řádu
(dále jen „OSŘ“)

Dvojmo

Soudní poplatek: 1 000 Kč; kolkem

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 30. 4. 1982, sp. zn. 2 T 56/82 (dále jen „**trestní rozsudek**“), byl žalobce spolu s dalšími třemi spoluobžalovanými uznán vinným trestným činem opuštění republiky podle § 109 odst. 2 trestního zákona (dále jen „**TrZ**“) a byl mu za to uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 14 měsíců. Podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. a) TrZ byl u všech obžalovaných zároveň vysloven trest propadnutí majetku, když soud vzal za prokázané, že „*trestného jednání se [obžalovaní] dopustili z nepřátelství k socialistickému společenskému státnímu zřízení*“.

Trest propadnutí majetku postihl, *inter alia*, pozemky parc. č. 2008/1 a 2008/2 v katastrálním území Příbram, okres Příbram, o výměře 324 m², resp. 196 m² (dále jen „**pozemky**“), a další nemovitý majetek, a to bez ohledu na to, že žalobce nebyl v době právní moci trestního rozsudku jeho výlučným vlastníkem, ale vlastnil ho společně se svou v té době již nežijící manželkou Cecílií Šroubovou (dále jen „**zůstavitelka**“); dědictví po ní nebylo v době, kdy žalobce opustil Československo, v tomto rozsahu dosud projednáno a majetek v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů nebyl vypořádán.

Tuto skutečnost státní orgány pominuly, nevzaly v úvahu existenci dvou neopominutelných dědiců, nezletilých dětí žalobce a zůstavitelky, a hospodářskou smlouvou ze dne 12. 11. 1982 uzavřenou ve smyslu ustanovení § 349 tehdejšího hospodářského zákoníku nemovitý majetek žalobce s účinností k 1. 12. 1982 převedly do vlastnictví Strojní a traktorové stanice, n. p. Příbram.

Ustanovením § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci (dále jen „**ZSR**“) byl trestní rozsudek *ex lege* zrušen, a to k datu, kdy byl vydán, tzn. *ex tunc*. Usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 7. 12. 1990, sp. zn. Rt 210/90, bylo zrušení trestního rozsudku vysloveno a zároveň bylo trestní stíhání žalobce zastaveno.

Rozhodnutím Okresního úřadu Příbram ze dne 23. 10. 1992, bez č. j., ve spojení s rozhodnutím Ministerstva financí České republiky ze dne 1. 6. 1993, č. j. 221/1925/1993 (obě rozhodnutí společně dále jen „**restituční rozhodnutí**“), bylo vyhověno protestu Okresního prokurátora v Příbrami ze dne 21. 9. 1992, č. j. Pd 182/92-15, a bylo zrušeno rozhodnutí Okresního národního výboru v Příbrami, finančního odboru, ze dne 8. 7. 1982, č. j. Fin 72/2 Rp 1151/Hr, o převodu správy národního majetku, týkající se, *inter alia*, pozemků, z Okresního národního výboru Příbram na Městský národní výbor Příbram.

Restituční rozhodnutí byla s účinností k datu své právní moci, tzn. ke dni 14. 6. 1993, zapsána do katastru nemovitostí, a to tak, že bylo obnoveno vlastnické právo žalobce k pozemkům. O této skutečnosti vydal Katastrální úřad v Příbrami žalobci dne 21. 7. 1993 osvědčení, výpis z katastru nemovitostí.

Důkaz: spis Okresního soudu v Příbrami, sp. zn. 2 T 56/82
hospodářská smlouva ze dne 12. 11. 1982 – v příloze
spis Okresního soudu v Příbrami, sp. zn. Rt 210/90
rozhodnutí Okresního úřadu Příbram ze dne 23. 10. 1992, bez č. j. – v příloze
sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 15. 12. 1993, č. j. 5414/93-21 – v příloze
sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 24. 1. 1994, č. j. 317/94-21 – v příloze
rozhodnutí Ministerstva financí České republiky ze dne 1. 6. 1993, č. j. 221/1925/1993 – v příloze
výpis z katastru nemovitostí ze dne 21. 7. 1993 – v příloze

II.

Žalobce se ihned poté výkonu vlastnického práva ujal, zejména se domáhal toho, aby bylo obnoveno jeho vlastnictví i ve vztahu k rodinnému domu v Příbrami III, čp. 456, který na pozemcích stojí a jenž byl rovněž postižen trestem propadnutí majetku.

Dne 14. 4. 2004 vydal Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Střední Čechy, pod č. j. SŘED/887/04, STB/449/04, listinu nazvanou „Ohlášení k provedení změn záznamem v katastru nemovitostí“ (dále jen „**ohlášení**“), jímž oznámil Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálnímu pracovišti Příbram, že vlastníkem pozemků je žalovaná a právo hospodařit s tímto majetkem svědčí Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Ačkoli se zjevně nejednalo o rozhodnutí způsobilé založit změnu vlastnického práva a být za situace, kdy jako vlastník pozemků byl zapsán žalobce, podkladem k provedení záznamu do katastru nemovitostí, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Příbram, záznam ohlášení přesto provedl.

Rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 21. 3. 2005, č. j. O-9/104/2005-Ji (dále jen „**Inspektorát**“, resp. „**rozhodnutí Inspektorátu**“), jímž bylo změněno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Příbram, ze dne 29. 11. 2004, č. j. OR-747/2004-211/2, byla jako vlastník znovu zapsána žalovaná, když správní orgány obou stupňů vyšly z judikatury Ústavního soudu, podle níž se rozhodnutí vydaná na základě ZSR nemohou stát podkladem pro záznam do katastru nemovitostí, ale oprávněné osoby musí ve věci navrácení svého majetku postupovat podle restitučních předpisů.

Toto rozhodnutí je po stránce formální i materiální nesprávné a žalobce jím byl protiprávně zbaven vlastnického práva k pozemkům, a to z následujících důvodů:

1. Skutečností, že žalobce byl od r. 1993 po více než 10 let zapsán jako vlastník pozemků v katastru nemovitostí, vznikl žalobci nový vlastnický titul v důsledku **vydržení**.
2. Jak bylo opakovaně judikováno, důsledkem řízení o opravě chyb v katastrálním operátu nemůže být nikdy **změna vlastnických vztahů**, neboť rozhodování o vlastnictví je doménou soudu, nikoli katastrálního úřadu.
3. Judikatura Ústavního soudu se *expressis verbis* týká rozhodnutí podle ZSR, přičemž restituční rozhodnutí **nebylo vydáno v důsledku uplatnění tohoto zákona**, nýbrž je rozhodnutím o prokuratorním protestu vycházejícím z porušení právní zásady *nemo plus iuris*.
4. Žalobce byl zapsán do katastru nemovitostí jako vlastník pozemků, čímž došlo k **vydání věci podle zákona o mimosoudní rehabilitaci**; nelze mu tedy vyčítat, že své právo podle restitučních předpisů neuplatnil.
5. Rozhodnutí Inspektorátu konečně nerespektuje ani **smysl a význam** právního názoru vysloveného Ústavním soudem, který v žádném případě nesměřuje k tomu, aby potvrdil konfiskace majetku, kterých se dopustil komunistický režim – platným právem označený za zločinný a zavrženíhodný – ale toliko stanoví povinnost postupovat při nápravě křivd zákonem stanoveným způsobem tak, aby tím nebylo působeno nové bezpráví.

Listinou způsobilou založit změnu vlastnického práva ve prospěch žalované tak není ani rozhodnutí Inspektorátu, ani ohlášení, z čehož vyplývá, že vlastníkem pozemků je žalobce a nikoli žalovaná, která je nyní zapsána jako vlastník v katastru nemovitostí.

Žalobci proto svědčí naléhavý právní zájem ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) OSŘ na tom, aby soud vydal rozsudek, v němž vlastnictví žalobce k pozemkům vysloví.

K jednotlivým žalobním bodům se žalobce v následujících částech této žaloby vyjadřuje podrobněji.

Důkaz: ohlášení k provedení změn záznamem v katastru nemovitostí Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územního pracoviště Střední Čechy, ze dne 14. 4. 2004, č. j. SŘED/887/04, STB/449/04 – v příloze
rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Příbram, ze dne 29. 11. 2004, č. j. OR-747/2004-211/2 – v příloze
rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 21. 3. 2005, č. j. O-9/104/2005-Ji – v příloze
výpis z katastru nemovitostí ze dne 2. 3. 2007 – v příloze

III.

Podle ustanovení § 134 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „**ObčZ**“) se oprávněný držitel stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost.

Podle ustanovení § 11 zákona č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (dále jen „**ZápZ**“), ten, kdo vychází ze zápisu v katastru učiněného po 1. lednu 1993, je v dobré víře, že stav katastru odpovídá skutečnému stavu věci, ledaže musel vědět, že stav zápisů v katastru neodpovídá skutečnosti.

Žalobce vycházel z údajů na výpisu z katastru nemovitostí ze dne 21. 7. 1993, na němž byl uveden jako vlastník pozemků, považoval se tudíž právem za vlastníka pozemků a aktivně se u soudu domáhal výkonu svého vlastnického práva na vlastníkovu stavbu, jež na pozemcích stojí, a své vlastnické právo k pozemkům chránil (mj. uspěl v procesním postavení žalovaného v řízení o určovací vlastnické žalobě, vedeném Okresním soudem v Příbrami pod sp. zn. 11 C 64/94). Byl proto držitelem pozemků a jeho držba byla ze zákona držbou *bona fide*.

Ochrana dobré víry zakotvená v ustanovení § 11 ZápZ spolu s ustanovením § 134 odst. 1 ObčZ tak způsobují, že uplynutím desetileté vydržecí doby by se – s použitím ustanovení § 122 odst. 3 ObčZ – dne 16. 6. 2003 žalobce stal vydržitelem pozemků a vzniklo by mu k nim nové originární vlastnické právo i v případě, že by jejich vlastníkem do té doby nebyl.

Důkaz: spis Okresního soudu v Příbrami, sp. zn. 11 C 64/94
rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 12. 1996, č. j. 28 Co 439/96-143 – v příloze
výpis z katastru nemovitostí ze dne 2. 3. 1998 – v příloze
spis Okresního soudu v Příbrami, sp. zn. 12 C 247/98
výpis z katastru nemovitostí podle stavu ke dni 1. 1. 2004 – v příloze

IV.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky (katastrálního zákona; dále jen „**KatZ**“) na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Podle ustanovení § 8 odst. 2 KatZ katastrální

úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Co se rozumí zřejmým omylem ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) KatZ a jaké změny lze v řízení o opravě chyby katastrálního operátu provést, vyložila obsáhlá judikatura katastrálních inspektorátů i soudů.

Konkrétně Krajský soud v Českých Budějovicích judikoval v rozhodnutí ze dne 4. 4. 2001, sp. zn. 10 Ca 398/2000¹, takto:

Institut opravy chyby v katastrálním operátu umožňuje opravu chybného údaje v katastru, vzniklého zřejmým omylem. V řízení o opravě chyby nelze posuzovat správnost zápisu věcného či jiného práva k nemovitostem.

K procesní stránce věci se vyslovil Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003²:

Názor, že oprava chyb nemá vliv na právní vztahy, vyslovily soudy rozhodující ve správním soudnictví (rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 6. 2000, sp. zn. 30 Ca 93/2000, rozhodnutí KS v Ústí nad Labem ze dne 21. 6. 2001, sp. zn. 15 Ca 110/2001, publikovaná v ASPI). Podle nich opravou katastrálního operátu se nemění právní vztah k nemovitosti. Oprava má pouze určitý dopad na procesní postavení v případném soudním sporu o určení vlastnictví, neboť žalobcem může být v takovém sporu ten, kdo v katastru jako vlastník zapsán není, zatímco žalovaným bude zpravidla ten, kdo v katastru jako vlastník zapsán je. Lze tedy uzavřít tak, že pozitivní výrok o opravě chyb v katastrálním operátu neřeší otázku, kdo je vlastníkem určité nemovitosti, ale pouze otázku, kdo bude jako vlastník určitých nemovitostí v katastru nemovitostí evidován. Spor o vlastnictví nemůže být řešen a ani vyřešen katastrálním úřadem v řízení, v němž katastrální úřad rozhoduje o návrhu na provedení opravy dle § 8 katastrálního zákona. Případný spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který oněm rozhodne v občanském soudním řízení, upraveném v části třetí a čtvrté občanského soudního řádu, v němž se vlastník může např. bránit odkazem na vydržení vlastnického práva.

Z uvedené judikatury tedy plyne, že 1. Inspektorát nebyl a *limine* oprávněn posuzovat správnost záznamu v katastru nemovitostí a pochybil, jestliže svým rozhodnutím podle ustanovení § 8 odst. 5 KatZ zasáhl do žalobcova vlastnického práva k pozemkům, a 2. žalobce nyní postupuje správně, jestliže proti hmotněprávním důsledkům tohoto rozhodnutí brojí žalobou na určení vlastnictví a nikoli správnou žalobou proti rozhodnutí Inspektorátu.

V.

Restituční rozhodnutí byla vydána na základě protestu Okresního prokurátora v Příbrami ze dne 21. 9. 1992, č. j. Pd 182/92-15. V tomto protestu prokurátor namítl, že finanční odbor Okresního národního výboru v Příbrami napadeným rozhodnutím rozhodl o převodu pozemků a dalšího nemovitého majetku, aniž by měl zjištěno a prokázáno, že k celému majetku náleželo státu vlastnické právo, neboť byl pominut případný podíl tehdy nezletilých dětí na tomto majetku.

To, že restituční rozhodnutí byla ve smyslu ustanovení § 7 ZápZ zapsána do katastru nemovitostí, tedy není *prima facie* v rozporu s právním názorem Ústavního soudu vyloženým, *inter alia*, ve stanovisku ze dne 11. 3. 1997, sp. zn. Pl. ÚS st. 4/97³, neboť nejde o rozhodnutí, jímž byl zrušen trestní rozsudek, nýbrž o rozhodnutí, které konstatovalo nezákonnost konfiskace

1 in SJS 828/2001

2 in R 15/2006

3 Právní věta tohoto stanoviska zní: „Pravomocná soudní rozhodnutí podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, pokud obsahují rovněž výroky o zrušení vedlejších trestů propadnutí majetku, nejsou listinou způsobilou být podkladem k provedení záznamu podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů.“

pro rozpor s předlistopadovým právem (konkrétně se zásadou *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*), a na tato rozhodnutí závěry Ústavního soudu nedopadají.

Samotné usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 7. 12. 1990, sp. zn. Rt 210/90, jímž byl zrušen trestní rozsudek, do katastru nemovitostí nikdy zapsáno nebylo.

Proto nemůže obstát závěr rozhodnutí Inspektorátu, že Katastrální úřad v Příbrami pochybil, když restituční rozhodnutí v r. 1993 zapsal do katastru nemovitostí, byť, jak je vysvětleno dále, způsob provedení záznamu byl po stránce formální vadný.

Důkaz: sdělení Okresního prokurátora v Příbrami ze dne 22. 9. 1992, č. j. Pd 182/92-18 – v příloze

VI.

Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích (dále jen „ZMR“) jsou oprávněnými osobami osoby rehabilitované podle ZSR, splňují-li podmínky uvedené v § 3 odst. 1 nebo 2 ZMR, a v případě jejich úmrtí nebo prohlášení za mrtvého osoby uvedené v § 3 odst. 4 ZMR. Žalobce byl tudíž oprávněnou osobou ve smyslu ZMR.

Podle ustanovení § 20 odst. 1 ZMR jsou povinnými osobami jsou právnické osoby podle § 4 odst. 1 ZMR, fyzické osoby podle § 4 odst. 2 ZMR, pokud nabyly věc od státu, který k ní získal oprávnění soudním rozhodnutím, a příslušný ústřední orgán státní správy republiky.

Ustanovení § 20 odst. 2 ZMR stanoví, že povinné osoby jsou povinny vydat věci podle ustanovení § 5, 7 až 12 ZMR; není-li to možné, mají oprávněné osoby právo žádat o poskytnutí náhrady podle § 13 ZMR.

Z uvedeného vyplývá, že zápisem vlastnického práva žalobce k pozemkům do katastru nemovitostí byly pozemky žalobci jako oprávněné osobě vydány, a není tedy správný závěr rozhodnutí Inspektorátu, že žalobce se měl jejich vydání domáhat duplicitně i jiným, blíže nespecifikovaným způsobem.

Rozhodnutí Inspektorátu je v této části navíc nepřezkoumatelné, jestliže odkazuje žalobce do řízení, v němž jeho nárok byl ve skutečnosti uplatněn a v němž mu bylo vyhověno, byť forma vydání byla jiná, než zákon předpokládá.

VII.

V této souvislosti je třeba vyjádřit se i k námitce obsažené v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2000, č. j. 20 Co 118/2000-189, jímž byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Příbrami ze dne 17. 2. 2000, č. j. 12 C 247/98-124, týkající se skutečnosti, že restituční rozhodnutí byla katastrálním úřadem pochopena a zapsána nesprávně jako listiny osvědčující změnu vlastnictví, když ve skutečnosti se jednalo toliko o rozhodnutí, v jejichž důsledku došlo ke změně správy majetku.

Tento právní názor je správný a žalobce se s ním plně ztotožňuje. Jestliže však katastrální úřad restituční rozhodnutí pojal, v souladu s jejich smyslem a podle jejich odůvodnění, jako změnu vlastnictví a provedl v tomto smyslu *per nefas* jejich záznam do katastru nemovitostí, došlo tím k faktickému vydání pozemků, které žalobci efektivně zabránilo, aby se jejich vydání dále domáhal jakýmkoli jiným způsobem.

Je v hrubém rozporu s požadavky materiálního právního státu a v naprostém nesouladu se smyslem restitučního zákonodárství, přičítat chybu katastrálního úřadu k tíži žalobci a dovozo-

vat, že pozemky v jejím důsledku zůstaly vlastnictvím žalované a žalobce se jejich vydání nemůže domáhat.

Jako účelový a naprosto nepřijatelný postup je nutno označit snahu řešit pochybení katastrálního úřadu – *nota bene* s jedenáctiletým časovým odstupem – v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, když toto řízení slouží ke zcela jiným účelům a je omezeno na jiný okruh opravovaných chyb.

Není pochyb o tom, že žalobce byl oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 ZMR, a je v souladu s právem i požadavkem materiální spravedlnosti, jestliže mu byly pozemky vydány, a to bez ohledu na to, že státní orgány tak učinily – bez jeho viny – formálně vadným postupem.

VIII.

Jak je zřejmé z výpisu z katastru nemovitostí, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Příbram, zapsal s právními účinky ke dni 14. 4. 2004 ohlášení do katastru nemovitostí, přičemž jako nového vlastníka pozemků zapsal žalovanou.

Podle ustanovení § 132 odst. 1 ObčZ lze vlastnictví věci nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem.

Ohlášení není formálně ani materiálně rozhodnutím státního orgánu, z citovaného ustanovení *a contrario* tudíž vyplývá, že jeho vydání nemohlo přivodit ty hmotně-právní účinky, které mu katastrální úřad připsal.

IX.

Ze všech shora uvedených důvodů plyne, že vlastníkem pozemků je žalobce a nikoli žalovaná, která nemohla vlastnictví pozemků nabýt ani na základě ohlášení, ani rozhodnutím Inspektorátu, a protože žalovaná je nyní zapsána jako vlastníka v katastru nemovitostí, je na místě požadovat, aby soud vydal rozsudek, jímž žalobcovo vlastnické právo autoritativně vysloví.

X.

Pozemky se nacházejí v katastrálním území Příbram, okres Příbram, podle ustanovení § 9 odst. 1 a § 88 písm. g) OSŘ je proto k projednání této žaloby příslušný Okresní soud v Příbrami.

XI.

Žalobce proto navrhuje, aby soud po projednání této žaloby vydal následující

rozsudek:

1. Určuje se, že vlastníkem pozemků parc. č. 2008/1 a 2008/2 v katastrálním území Příbram, okres Příbram, je žalobce.

2. Žalovaná povinna nahradit žalobci náklady řízení, jak budou určeny soudem, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobcova zmocněnce.

V Praze dne 7. dubna 2007

Václav Šroub

Seznam příloh:

1. plná moc ze dne 26. 3. 2007
2. hospodářská smlouva ze dne 12. 11. 1982
3. rozhodnutí Okresního úřadu Příbram ze dne 23. 10. 1992, bez č. j.
4. rozhodnutí Ministerstva financí České republiky ze dne 1. 6. 1993, č. j. 221/1925/1993
5. sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 15. 12. 1993, č. j. 5414/93-21
6. sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 24. 1. 1994, č. j. 317/94-21
7. výpis z katastru nemovitostí ze dne 21. 7. 1993
8. ohlášení k provedení změn záznamem v katastru nemovitostí Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územního pracoviště Střední Čechy, ze dne 14. 4. 2004, č. j. SŘED/887/04, STB/449/04
9. rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Příbram, ze dne 29. 11. 2004, č. j. OR-747/2004-211/2
10. rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 21. 3. 2005, č. j. O-9/104/2005-Ji
11. výpis z katastru nemovitostí ze dne 2. 3. 2007
12. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 12. 1996, č. j. 28 Co 439/96-143
13. výpis z katastru nemovitostí ze dne 2. 3. 1998
14. výpis z katastru nemovitostí podle stavu ke dni 1. 1. 2004
15. sdělení Okresního prokurátora v Příbrami ze dne 22. 9. 1992, č. j. Pd 182/92-18